



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

Appendix. Continens diversa suæ Celsitudinis Decreta in Decadibus
Religiosæ Pacis allegata, & alia lectu digna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

Appendix
Ad
Pacem Religiosam

I.

Adn. 35. De Aula Romana

III. **P**rosper Cardinalis Sanctus
cius (de quo tamen non im-
mò dubitari potest) Paulo Forsterio
Romæ in Crypta suarum ædificiorum
sente Augusto Thuano, dixit de
Aula Romana illud ingenium est, et
quisitâ severitate, cum occaso se
impunè licet, in Externos utatur,
quis dignitate præstans ei subjectionem
jus causam longo comperendunt
suffragine protelari gaudet: et
terrim per gentes toto orbe fama
tur, et nostri Nominis terror
que severitas eò usq. valet, et
infirmitate, vel Religionis
tur. Nam si aliquis Principi

G 1
3 B

qui neutro attineatur, caute summâ dis-
 simulatione ab ea severitate disceditur.
 Famâ siquidem & hominum patientiâ
 hujus Aula stat majestas. Quod ta-
 meri usquequaque admitti non debeat:
 Quàm necessarius tamen quandoque sit
 hic agendi modus in gubernatione po-
 liticè sumpta, nemo ignorat, cui tot,
 non dicam Nationum, sed hominum
 varietas nota est, quorum aliqui spe, alii
 metu, alii Religione, alii honore tra-
 huntur, adeò quidem, ut, si quis nullo
 horum tangatur, nec severitatem exer-
 cendi adversùs talem media suppetant,
 summæ prudentiæ sit, obsecundare ven-
 tis, ac dissimulare malum, quod tolli
 non potest, maximè si gravius malum
 inde nasci posse credatur: dummodo
 non amittatur hoc ipso omnis auctori-
 tas, quæ in animis impiorum formidi-
 ne pœnæ conservatur; nec in mentibus
 hominum relinquatur opinio, S. Sedi
 Apostolicæ potestatem etiam governa-
 tivam, cujus objectum est disciplina, ab
 iplo.

ipsomet Christo Domino concessam
non fuisse.

Ad eund. n. verba Praecipui cuius-
dam Ministri Romani in Epistola ad
Nuntium quendam Apostolicum quon-
dam in Germania degentem conscri-
pta.

512. V. S. in tanto, con questo po-
co d' auviso, offervi gli andamenti lo-
ro, e n' haverà noritia da Padri NN, e
da altri buoni Religiosi, chi Le (ommi-
nistreranno forse anco de' remedi non
inutili. Et infra: V. S. terrà poi gran
conto del Padre N. Religioso N. Irre-
lerà con destrezza dell' opera sua, non
lasciandovi tanto di osservare i suoi di-
corsi, e particolarmente à Padri NN.
ricorrerà con auveduta confidenza &c.
quod idcirco notatur hoc loco, non
quasi S. Sedi non liceat ubique terrarum
in quosque fideles inquirere; sed ut o-
stendatur, quàm incerta & periculosa
sit noritia à Religiosis habita, quibus à
cautis Politicis sapiùs album pro nigro
solet

solet imponi; raroq; integer rerum status
perspectus est.

II.

*Ad n. 110. Formula Dimissoriarum,
quibus Regulares ad suscipiendos ordines
dimitti debent.*

F. vel P. ord. N. Provincialis N. dilecto
in Christo Filio N. N. (ponendum est nomen
& cognomen juxta morem ordinis; scilicet Nomen
in saeculo habitum, mutatum fuerit, idem pa-
riter adjiciendum est, ut Episcopus ex fide ba-
ptismali, in qua prius nomen in Baptismate
obtentum ponitur, et aetatem ordinandi cognosce-
re possit) in saeculo nuncupato N. N. Ejus-
dem ordinis nostri Clerico Professo primam
tonsuram, & N. insignito salutem ac benedi-
ctionem.

Ut propius in Ecclesia Domini ad mini-
sterium Ejusdem accedas, Tibi, nullum,
de quo constet, habenti Canonicum impe-
dimentum; sed aetate, sexu, doctrinam, ac
moribus habili ad suscipiendum ordinem
N., per has patentes, facultatem ac licen-
tiam tribuo, ut a Celsissimo & Reverendis-
simo Principe ac Domino D. N. N. Episco-
po & c. Domino nostro Clementissimo, in
tra cujus Diocesim in Coenobio vel Colle-
gio nostro N. p. t. habitas, ad praedictum
C c
ordi,

ordinem, prævis de Jure aut legitima consuetudine præmittendis, promoveri. aut si præfatus Diocæsanus tuus, nec per se, nec per alium ordinaturus sit, ut ad quemcunque alium Episcopum communionem S. Sedis Romanæ habentem, de præfatu localis superioris tui, pro eodem N. ordine suscipiendo recurrere valeas: & quia necessitas, aut utilitas publica exigit, ut absque ulteriore mora ad gradum prædictum aspirari, debita cum submissione ac Reverentia, Eum, qui Te ordinaturus est, rogo ut, stante necessitate, aut utilitate præfata, de qua in fide sacerdotali attestor, super interstitiis tecum dispensare dignerur. De quibus omnibus & singulis fidem facio per præfatas propriam manu meam subscriptas, & sigillo Provincialatus communitas N. in Conventu, vel Collegio &c. die Anno

III.

Ad n. 139. Pars Decreti Episcopalis per sua Celsitudinis utramque Diocesis singularum Ecclesiarum, etiam Regularium, valvis publicè affixi.

§ 14. Quia tum in prima educatione ac cura, tum in discessu ex hac vita, tum in ipsorum Confessorum, ac Prædicatorum

rum discretione & prudentia plurimum si-
 tum est, curabunt Parochi nostri, ac quot
 quot ad exercendam in alterutra Diocesi
 nostra Fidelium curam Spiritualem admissi
 fuerint, ut pueri & puellæ, quibus circa
 septimum ætatis annum plerumque ratio-
 nis usus maturefcere solet, expiandis per
 confessionem culpis assuefcant, domique
 & in scholis, præcipuè verò in Catechesi-
 bus, sufficienter de rebus ad salutem neces-
 sariis instituantur, ac probis moribus exco-
 lantur; adultique cum debita dispositione
 accedant: vocari autem ad excipiendam
 confessionem, præsertim Rusticorum, rudi-
 um, infirmorum, & pauperum, prompti
 comparebunt, juxta voluntatem enixam
 CHRISTI Redemptoris nostri, qui cum
 pro omnia mortuus sit, omnibus in actu,
 ali culpa constitutis ac emundari ex corde
 querentibus, per Sacramentum hoc, Pas-
 sionis & Mortis suæ pretium applicari desi-
 derat, animam ex alienis desidia vel mo-
 ra culpabili perditam de Perditoris mani-
 bus reperiturus.

Ne porro Sacramentum Pœnitentiæ
 rudibus quibusdam hominibus, mulieribus
 præsertim ob verecundiam sexûs, grave
 reddatur: Parochi, & alii Sacerdotes, qui
 bus a Nobis facultas audiendi confessiones

concessa fuerit, ad evitanda sacrilegia
 alia scandala, nunquam imponent ullam
 Parochianis aut Pœnitentibus suis neces-
 sariam, etiam officiosam, sibi potius, quam
 aliis confitendi peccata sua: dummodo
 quoque Confessarii, ad quos ejusmodi pec-
 catorum recurrerint, de consuetudine peccato-
 rum gravis, cum opus fuerit, discretè interro-
 gent, seriùmque emendationis propositum,
 ante absolutionem, explorent; nec eos
 qui in proximis peccandi occasiones
 sunt, si promissis removendi occasiones
 steterint, ac propterea facilius in eadem
 peccata reinciderint, ullo modo absolvan-
 nisi prius à periculosis ejusmodi occasio-
 nibus penitus separentur.

*Cui accessit aliud expeditum in Ca-
 stro Montis Mariani supra Herbipolam
 die 23. Septembris 1679. tenoris sequen-
 tis:*

415. Ne paulatim à restaurato nuper
 ta Constitutiones Apostolicas debito
 ne in administratione Sacramenti Pœni-
 tentiæ & Prædicatione Verbi Dei per
 tramque Diœcesim nostram recedant: Ve-
 gore præsentium omnibus ac singulis quo-
 rumcunque Cœtuum Religiosorum Abba-
 tibus, Provincialibus, aliis vè Superioribus
 dilige-

districtè inuimus, Sanctæ Matris Ecclesiæ
 ac nostram intentionem esse, ut Regulares
 Presbyteros suos pro personarum seculari-
 um, & Ecclesiasticarum, aut etiam San-
 ctimonialium, confessionibus, siue in Ec-
 clesiis sui ordinis, siue de præscitu Parocho-
 rum cujuslibet loci extra easdem, audien-
 dis, non nisi à nobis vel alterutro Ecclesi-
 astico Consilio nostro examinatos & ap-
 probatos exponant; nec quenquam, nisi
 seruat is iis, quæ in novissimo Decreto no-
 stro Bambergæ in Vrbe nostra die 6. Aprilis
 1679, edito expressa sunt, ad publicè præ-
 dicandum applicare præsumant. Quoad
 casus autem nobis reservatos omnino vo-
 lumus, ut quoties talem in confessione pro-
 poni contigerit, necessariis cautelis adhi-
 bitis specialiter pro licentia absolvendi ab
 ejusmodi (extra casus necessitatis) ad Nos
 aut Vicarium nostrum in Spiritualibus Ge-
 neralem recurratur. Quæ omnia ut tantò
 firmitus observentur, ii Regulares Presby-
 tery, qui nondum à Nobis seu nostris ad
 id deputatis examinati & approbati sunt, per
 ingruentem proximè Mensè Octobrè (&
 quoties aut quodocunq; deinceps alii ex-
 ponendi sunt) quoquo etiam suorum ordi-
 num, vel scientiæ gradu conspicui, in al-
 terutro Ecclesiastico Consilio nostro cum

in finem sistantur; nec antè (præter perio-
 nas sui ordinis Religiosi & familiares) cu-
 jusquam Sacramentalem confessionem ere-
 cipere; qui verò è publico suggestu dicturi
 sunt, in Ecclesiis suorum ordinum, Nobis
 contradicentibus, aut non petita benedi-
 ctione nostrâ; in Ecclesiis verò, quæ suo-
 rum ordinum non sunt, sine Episcopali li-
 centia nostra & emissa coram nobis aut al-
 terutro Generali Vicario nostro professione
 fidei, prædicare nequaquam attemptent. Co-
 jus voluntatis nostræ exemplaria alterutro
 Vicaria tuum nostrorum Sigillo communi-
 ta ad valvas Ecclesiarum publicè affigi, ut
 per notabile temporis spatium ibidem re-
 linqui mandamus. Decretum in Castro
 nostro Montis Mariani supra Herbipolim
 die 23, Septembris 1679.

*Hoc cum Venerabilibus & omni culta
 benevolentia dignis P.P. Capuccinis per
 Diocesim Herbipolensem late dispersis de-
 rius videretur, hyemali potissimum tem-
 pore: Celsitudo sua ad gravamina corru-
 dem nomine proposita die 24. Aprilii
 1680, ita responderi clementer
 sine jussit.
 216, Ut Seraphicus Capuccinorum*

G
 38

videat, quantâ sollicitudine Celsitudo suar
 Religiosis Eiusdem familiis ita prospicere
 intendat, quin tamen in alterutra Diœcesi
 sua vel à piissima mente S. Matris Ecclesiæ;
 vel ab Episcopalis muneris debito receda-
 tur; Celsitudo sua, viso & examinato li-
 bello gravaminum sibi per Venerabilem P.
 Athanasium Provinciale porrecto, cle-
 mentissimè resolvit, in civitatibus suis, in
 quibus adest Consilium Ecclesiasticum,
 nempe Bambergæ & Herbipoli, firmiter
 standum esse suar Celsitudinis Decreto quo
 ad præsentationem, examen, & approba-
 tionem Confessariorum: quoad illos verò
 Conventus & Religiosos, qui extra prædi-
 ctas Urbes constituti sunt, adeoque sine dif-
 ficultate se mox sistere nequeunt, altissimè
 memorata Celsitudo sua in tantam beni-
 guissimè condescendit, ut P. Provincialis,
 vel singulorum locorum Guardiani, quo-
 ties novus Confessarius in alterutram Diœ-
 cesiam mittendus fuerit, aut ibidem appule-
 rit, Celsitudini suar, vel alterutri Vicario
 Generali, nomen & qualitates Eiusdem
 Confessarii noviter exponendi transcri-
 bant; statim verò ac scripserint, & litteras
 fido cuiuslibet Nuntio mox transportandas
 commiserint, Eundem, si à Superioribus
 ordinis pro idoneo habitus, & in quacun-
 que

que Diœcesi Germaniæ semel publicè
 probatus fuerit, tandiu ad administrandum
 dum utriusque sexûs fidelibus Penitentiam
 Sacramentum intra Ecclesias sua ordinem
 tanquam à Celsitudine sua ad tempus
 probatum, publicè applicare valeant, de
 e sua Celsitudine, vel alterutrum
 stici Consilii responso intelleximus, equum
 illa cum iisdem, intra terminum pro
 sonali præsentatione assignandum, de
 verit esse faciendum. Quoad cetera
 seu Confessarios, seu Concionatores,
 casus Celsitudini suæ reservatos, sequen
 libet aliud nuperis Decretis infertur
 cernentia, eadem Celsitudo sua ceteris
 nibus hucusque desuper editis in
 ter juber insisti. Bambergæ die 23. Novembris
 & Anno, quibus supra;

IV.

*Adn. 191. Copia Decreti Referri
 Bambergæ die 23. Novembris 1777
 petiti, & in utraque Diœcesi
 Herbipoli duobus casibus, videlicet
 pro violento, & Crimine
 diariorum, publicati.*

Salutaribus S. Matris Ecclesiæ
 Constitutionibus Apostolicis

G 1
 3 2

res statuimus ac notum facimus, quamvis Presbyteri in ordinatione sua potestatem absolvendi à peccatis accipiant, nullum tamen, etiam Religiosum, per hanc Dioccesim nostram Bambergensem posse confessiones Sacramentales sive Sæcularium, sive Ecclesiasticorum, sive Sanctimonialium, in propriis licet Regularium Ecclesiis, excipere, nisi per examen, vel aliàs, prout Nobis videbitur, habilis inventus fuerit, & auctoritate nostrâ ordinariâ approbatus. Qui verò, cujuscunque statûs aut Religionis, juxta novissima Decreta nostra approbati à Nobis canonicè fuerint, caveant, ne quem, extra mortis articulum, citra specialem licentiam sub sigillo Vicariatus Nostrî à Nobis obtentam in scriptis, absolvere præsumant à Casibus Nobis reservatis, qui sunt

1. Injunctio violenta manuum in Clericos.
2. Neglectus satisfaciendi piis legatis intra annum.
3. Enormis offensa parentum.
4. Ingressus Monasteriorum Monialium.
5. Iterata Baptismi, Confirmationis, aut Sacri cujuscunque ordinis susceptio.
6. Homicidium voluntarium, & mandatum ad illud; nec non abortus animati foetus studiosè procuratus, effectum subsequuto.

C 5

7. Feb.

7. *Falsitas Testimonii in Iudicio lati; publicorumq; litterarum falsificatio.*
8. *Copula carnalis, etiam tantum attentata, cum filia spiritali vel parochiana.*
9. *Fornicatio sacrilega cum Persona Religiosa*
10. *Publicus concubinatus.*

Volumus insuper ac statuimus in hac Dioccesi Nostra complicem criminis carnalis opere consummati, extra mortis periculum, a Confessario complice sacramentaliter absolvi non posse, jurisdictione culbertali quoad hoc per Nos profus adempta.

Tametsi verò Regularium aliqui, in hisce partibus Nostris constituti, pollicantur facultate absolventi à certis quibusdam casibus S. Sedi Apostolicæ reservatis; eadem tamen uti nequeunt quoad casus prædictos qui ne forsan è Confessoriorum memoriis labantur, omnes & singuli Confessarii publicè expostiti Decretum hoc Nostrum de casibus Reservatis in Confessionalibus suis saltem in locis patentibus affixum habeant ubi ab omnibus legi possit, arque legatione inexcusabilis error aliquis ex oblivione vel inscitia committatur. Decretum Bernbergæ in Urbe Nostra die 23. Novembris 1679.

Petrus Philippus Ep. B. & H.
(L.S.)

518. *Quaquam hodie Regula sit, In-*
feriorem non amplius ingerere se posse
circa reservationem casus reservati S.
Pontifici, à quo, per appositionem manu-
um Papalium, illius manus ligata esse
dicuntur arg. c. ut nostrum 56. X. de
Appellat. Iustificari tamen posse videtur,
quod ex antiquo Bambergæ & Herbitoli
circa reservationem Episcopalem crimi-
nis incendiariorum, & Percussionis cle-
rici (sub qua comprehenditur qualibet
contumeliosa actio exterior ac corporalis,
circa personam vel res ei adherentes, a-
*deoq; & malitiosa perfusio vulgò **Katz-***
***ensuff**) obtinet: eò quod in his partibus*
ab urbe procul remotis Episcopi prescri-
psisse videantur jurisdictionem absolven-
di ab eiusmodi casibus S. Sedi reserva-
tis, si ve, quod in effectu idem est, hi ca-
sus respectu Episcoporum ab urbe remo-
tiorum non reservati reputentur, ob dif-
ficilem nimis ad Urbem accessum, sine
obligatione comparendi deinde persona-
liter, opportuno tempore, coram S. Pon-
tifice,

tifice, dummodo Reus aliam Ecclesiam
 Parti lese satisfaciat, vel idonei tunc
 & ad satisfaciendum se paratum of-
 dat. Quae de re Vide NAVARRUM.
 Celsitudo tamen, aliq³, nonnulli Epi-
 pi, majoris securitatis gratia, tam-
 solvendi à quibusque casibus S. Sede
 servatis, sicut & dispensandi super in-
 pedimentis matrimonii, facultatem
 cialiter petere solent: de quibus aliq³
 obiter advertit, receptum esse, si in-
 dumentum sit occultum, & citra
 periculum incontinentiae, ac diffama-
 nis, ad S. Sedem recurrunt, si
 non obtentà licet facultate practica,
 sum Papalem fieri Episcopalem, ut
 Conradus Pyrrhus, aliq³, demonstrat
 & apud nos passim practicatur.

Declaratio I. Casuum refer- vatorum.

519, Expedita Bambergae 20. Decem-
 bris 1679. & per utramque Diocesis
 licata,

Ut omnia debito cum Ordine gerantur,
nullusque ambiguitatibus aut scrupulis lo-
cus sit, in iis præsertim, quæ concredita,
nobis Ovium salutem respiciunt; factâ
Nobis relatione, quòd circa ultimi Decre-
ti nostri Casus reservatos concernentis in-
terpretationē ac observationem, dubia quæ-
dam & difficultates sequentes emerferunt.

I. An reservata Nobis sint peccata ante
reservationem commissa?

II. Quid agendum sit ei, qui calu refer-
vato pressus in ultima die temporis Pascha-
lis absque fraude ad Confessarium accedens
nequit amplius adire alium facultate absol-
vendi pollentem; neque Nos aut eos, qui-
bus hæc in parte vices Nostras delegavi-
mus?

III. Quæ sit mens nostra de celebriori-
bus festivitibus?

IV. Quid faciendum cum pœnitentibus
peregrinis in locis extra urbem nostram, ad
quæ passim solent peregrinationes insti-
tuiti?

V. Quid cum extraneis per Diœcesim
nostram duntaxat transeuntibus?

VI. An coarctata sit etiam potestas Con-
fessarii Ecclesiæ nostræ Cathedralis?

VII. An non solum Pater spiritualis aut
Parochus (quod absit) cum Pœnitente vel
Pœni-

Parochiana se turpiter commiscens, vel copulam carnalem etiam attentans tantum sed etiam altera complex in ejusmodi factum consentiens, attentatione subleuati Casum reservatum incurrat?

VIII, Quomodo Confessarius generaliter se gerere debeat, quando pariter et Casum reservatum exponit?

Nos mature consideratis omnibus ac singulis, pro Episcopalis auctoritatis ac libertudinis nostrae Officio respondentibus censuimus, ac praesentium serie respondimus,

Ad primum. Cum publicatos nuper sus non in poenam delicti; sed ad conciliandum in fidelibus sacrum horrorem, ad ad directionem nostram Nobis Ordine Auctoritate Nostrae reservaverimus; ad que Confessarios actuali Jurisdictione quoad talia omnino destituerimus, et refert, quandonam ea commissa fuerint si post detectam Confessarii Reservationem Nostram proponantur.

Ad secundum. Cum eo tempore proptum communionis annuae urgeat, si tan Pœnitens confessionem suam liberate eò usque distulerit ad effugientem reservationem, omnibus ac singulis Confessariis pro Diœcesi nostra Herbipolita

probatis, & approbationis nostræ schedas
habentibus concedimus, ut bonâ fide ac-
cedentes tunc absolvere possint, etiam à ca-
sibus reservatis, inuncto tamen Confiten-
tibus onere, sistendi se intra Octiduum
Nobis aut Vicario Nostro in Spiritualibus
Generali intra Urbem; extra Urbem verò
coram sui Districtus Decano Rurali.

Ad tertium. In festivitatibus Natalis
Domini; Primæ diei Paschatis & Penteco-
stes, Assumptionis B. M. V & S, Henrici
Imperatoris Herbipoli verò S. Kiliani Epi-
scopi & Martyris, Sanctorūq; Petri & Pauli
concedimus, ut singuli Parochieorundemq;
Cooperatores, nec non in singulis Religio-
forum templis duo Sacerdotes à Superio-
ribus annuatim pro libitu deputandi, post-
quam facultatem sub Sigillo Vicariatus No-
stri gratis expediendam ad id obtinuerint,
à casibus sæpe dictis verè pœnitentes absol-
vere possint, præterquam à Notorio Con-
cubinato, & carnali copulâ cum ipsomet
Confessario consummata.

Ad quartum. Volumus, ut in locis ejus-
modi extra Urbem nostram, respectu Pœ-
nitentium, quamvis Diœcesanorum, ali-
unde adventantium Confessarii, etiam Re-
gulares à Nobis approbati, ad absolutio-
nem

nem Sacramentalem ab iisdem casibus pro
cedere valeant, illis duobus exceptis: id
quod

Ad quintum. Similiter de personis omni-
no extraneis non Diocesanis, quãvis loco-
rum transcuntibus, nec intra Diocesi-
Nostram B. vel H. ultra quorundam
substituris, à quibuslibet Confessoris, et
am Regularibus modo prædicto approba-
tis, fieri posse concedimus.

Ad sextum. Illi, qui provisionaliter B. vel
Herbi, in Ecclesiã nostra Cathedrali mun-
re pœnitentarii p. t. fungitur, plenam
que facultatem absolvendi ab iisdem ca-
sibus, præfatis duobus duntaxat exceptis
intra eandem Cathedrali Ecclesiã mun-
tium, impertimur.

Ad septimum. Reservationem illam
lum Confessarium Nobis subditum, et
respective Parochum respicere declaramus.

Ad Octavum. Fideliter eidem expos-
sibi quoad casum vel casus ejusmodi
competere facultatem, adeoque vel re-
rendum esse ad Confessarium delegat-
testate præditum, vel ad Nos, aut Vice-
um nostrum in Spiritualibus Generali-
vel Herbipoli intra Urbem nostrã: extra
verò ad Decanum Foraneum sui districtus.
Quod si pœnitens deprecatus fuerit, et

dabiliter aget Confessarius, si Christi overa
ad caalam reportantis exemplum secutus
ipse met hoc onus in se susceperit, compa
tendi coram Nobis, vel modò dictis Vica
rio aut Decanis, saltem per litteras indi
cantes factum (relicto Pœnitentis nomine)
& instantes pro Spirituali remedio, certi,
se nunquam solatio & ope congruâ desti
tuendos.

Cæterum distriçtè præcipimus, ne quis
Ecclesiasticorum vel Regularium, quoquo
nomine venientium, a sæpè dictis Casibus
Nobis reservatis, vel impostero relervan
dis, nullo alio casu etiam necessitatis vel
impedimenti, præter supra dictos, & nisi
in mortis Articulo, ulli, si ve Ecclesiastico,
si ve seculari in sæpè dictâ Diœcesi nostrâ B,
vel Herbipolensi, beneficiû absolutionis im
pendere audeat, vel præsumat; sed cum o
pus fuerit, Pœnitentes ad Nos vel personas
à Nobis ad id deputatas accedere consulat;
aut ipse met easdem seu personaliter, seu per
litteras, pro pœnitentium suorum bono ac
cedat; ita quidem, ut si quis secus fecerit
&c. &c. Bambergæ in Urbe Nostra die 20.
Decembris 1679.

520. Prorogatio facultatis Parocho
rum quoad Religiosos in adiutorium ac
cites

citos, expedita Bambergae die 8. Febr.
Herbipoli verò die 21. Februarii 1680

De Speciali Mandato Celsissimi ac Re-
 verendissimi Principis Episcopi & Domini
 nostri Clementissimi datur facultas omni-
 bus & singulis Decanis, Definitoribus ac
 Parochis huius Diocesis N. ut Reli-
 giosis extra hanc Diocesis degentibus
 & ab aliquo Episcopo Germaniae Canonice
 approbatis, ad Parochias suas vocatis, et
 etiam spontè accedentibus, licentiam ut
 possint nomine & auctoritate altissimi
 etæ Celsitudinis suæ audiendi confessiones
 fidelium, & eosdem à peccatis non re-
 vatis Sacramentaliter absolvendi, ac re-
 bum Dei ex Cathedra prædicandi, quod
 diu pro singulis vicibus Religiosos præ-
 modo approbatos in singulorum parochi-
 commorari contigerit. Pro celebrationibus
 autem festivitatis in nupera declarata
 ne 20. Decembris 1679, evulgata expresse
 conceditur, ut Religiosis idem, quod
 rochis competit, circa absoluti- nem in
 tis casibus suæ Celsitudini reservatis, ut
 gere possint; dummodo cæteris diebus
 Celsitudinem suam, aut ejusdem Vicarii
 in Spiritualibus Generalem, vel singularem
 districtuum Decanos Rurales, qui & a

bus prædictis absolvere, & ab iisdem absolvendi potestatem delegare aliis possunt, sive à pœnitentibus, sive à Confessariis pro singulis vicibus recurratur. In cujus rei fidem præsentis expeditæ sunt, & Sigillo Vicariatus N. communitæ: Quarum transumptis à singulorum districtuum Decanis Ruralibus subscriptis & signatis eadem fides habenda est, quæ Originali, Decretum ut supra.

521. *Declaratio II, expedita in Castro Montis Mariani supra Herbipolim die 28. Martii 1680. & per utramque Diocesim publicata.*

Tametsi nuper existimaverimus, post Declarationem Nostram die 20. Decembris anni proximè præteriti editam, in materia Casuum Nobis per utramque Diocesim Nostram reservatorum, nullum deinceps quibuslibet ambiguitatibus aut Scrupulis locum fore: quia tamen ex certa quorundam relatione ad Nos pervenit, Confessariis quibusdam (licet inaniter) persuasum esse, quod indirectè ipsis id facere liceat, cujus faciendi facultas directa per reservationem Nostram iisdem adempta fuit: hinc per præsentis statuimus ac declaramus, cum in qualibet absolute Sacramentali,
 appro,

approbatione a jurisdictione seu per Nos
 seu per sanctam Matrem Ecclesiam concessa
 opus sit; hujus verò concessionis ab al-
 terutra Parte factæ nullum exet Canon-
 cum Documentum: Nolle Nos, ut, quod
 unâ viâ, scilicet directè negatum est, aliter
 scilicet indirectè, absque facultate nostra
 & jurisdictione, cum manifesto nullitatis
 periculo, exerceatur; atque dum Contellarij
 sibi ac suis consulere satagunt, ipsi merita
 cum pœnitentibus inextricabiliter illiguntur.
 Nec est, quod à piissima Matre Ec-
 clesia, omnia (ut aunt) supplete, tamquam
 vis erroris aut ambitionis patrocinijs
 quærerent, utpote quæ id potius prohibet
 & non unâ declaratione per SS. Pontificem
 factâ nullitatem ostendit: ut plane verum
 dum sit, ne, peccatis hominum ita meretur
 tibus, quandoque dicto Apostolico locum
*Pro eo, quod charitatem veritatis non respiciunt,
 ut salvi fierent, idè mittet illis Deum
 operationem erroris, ut credant mendacis.*

Ut autem pro iis casibus, quibus facta
 pœnitentis verosimiliter in discrimen
 ducitur, debita ejusdem ratio habeatur
 declaramus insuper, quoties sine periculo
 famæ ad Nos veleos, quibus hac in parte
 vices nostræ commissæ sunt, recurrit
 poterit, concedere Nos quidem auctoritate

re Nostra ordinaria, ut, si qui in huiusmodi
 casibus ad inferiorem Confessarium pro co-
 rram remissione recurrant, absolutionem à
 tali Confessario (cæteris requisitis unâ con-
 currentibus) obtineant; nobis tamen, vel
 alterutri Vicario Nostro in Spiritualibus
 Generali, singulorumque districtuum De-
 canis Ruralibus præsentare se proximè sive
 per se, sive per Confessarium suum tenean-
 tur; & absque seria intentione præsentandi
 se dicto modo, irritam faciant confes-
 sionem: At si tempore Confessionis Sacramen-
 talis serium quidem se præsentandi propo-
 situm habeant, de quo à Confessariis ante
 absolutionem expressè monendi ac interro-
 gandi sunt; illud verò non exequantur post
 absolutionem obtentam, minimè revoce-
 tur beneficium absolutionis validè & abso-
 lutè semel impensum; sed incurratur de no-
 vo grave peccatum transgressionis Statuti
 Noltri obligantis Pœnitentem ad se præsen-
 tandum, & habentis tractum successivum
 obligationis, quousque se Nobis aut uni
 ex personis supra adductis respectivè præ-
 sentet; observatâ hæc differentiâ inter arti-
 culum vel probabile periculū mortis, & in-
 ter alias necessitates, quòd in priorè per
 ipsammet optimam Matrem Ecclesiam su-
 blata sit omnis reservatio, & (superato licet
 peri-

periculo Obligatio se præsentandi; in aliis
verò, ad consulendum famæ ac verecundiæ
Pœnitentis, ei extra Sacramentum hoc
nunc conditionatè, si ab inferiore Sacerdote
absolvi petar, inunctum sit, ut se denuo
bis aut Substitutis nostris, pro Pœnitentiis
& aliis conscientiæ directionibus, præsentet
deinde præsentet.

Et quoniam Salus animarum hæc in
nostris unicus Scopus est, ut relaxata
nihil Ministrorum Sacramenti Pœnitentiæ
potestate, effectus à S. Matre Ecclesia
Nobis piè intenus crebrò, Speculatio
veniæ, sublati reservationibus, obtineant
volumus præterea, ut non tantum in
miratibus nuper expressis omnes ac singu-
li Confessarii, nullo Statu Parochialis
ordinis Regularis discrimine facto,
etiam singuli Religiosi in festivitatis
Fundatorum suorum, intra Ecclesias
sui à Casibus sæpè dictis verè præsentan-
tes, citra necessitatem se denuo præsentan-
di, Sacramentaliter absolvere possint, præ-
terquam à duobus casibus in sæpè dicta
vissima Declaratione Nostra expressè
tinet, tum etiam publicis Scholarum
strarum Professoribus, opportunè & debite
annotescat, præsentis Declarationis

exemplaria Rectoribus Magnificis, omnibusque Decanis Ruralibus, Custodibus, & localibus Religionum Superioribus, ac iis, qui independenter ab his in alterutra Diocesi ad excipiendas fidelium confessiones auctoritate Nostrâ destinati sunt, confestim insinuari jubemus. Datum in Castro nostro Montis Mariani supra Herbipolim die 18. Martii 1680.

PETRUS PHILIPPUS.

(L.S.)

§22. Declaratio III. expedita in usum utriusque Consilii Ecclesiastici Bambergensis ac Herbipolensis 13. Aprilis 1680.

Ne vel Confessarii, vel Pœnitentes, circa ea, quæ utrorumque munus ac Salutem respiciunt, in minimo hæsitent, proposita Nobis dubia circa reservationem Casuum præsentis declaratione & respectivè ampliacione duximus resolvenda.

I. An Confessarii recurrentes pro licentia, urgendi sint ad detegendam speciem peccati?

Resp. Id omnino faciendum esse: nisi periculum sit, ne expressâ specie casus referatur.

servati, in Pœnitentium notitiam verè
militer deveniatur.

II. An Confessarii Rurales recurrere possint pro licentia absolventi à Casibus reservatis ad quoscunque hac in re facultatem subdelegandi habentes?

Resp. Affirmativè, in favorem Pœnitentium, ne personæ eorum facile deegretur: aded ut ampliata sint quoad hoc pœnitentes Constitutiones.

III. Quid intelligatur per Copulationem contentam?

Resp. Commixtio turpis, etiam commixta peccati turpitudine non subsecuta.

IV. Quomodo juvandus sit ille Confessarius, qui sine facultate præhabita absolvens a Casibus reservatis, penam in Decretis Nostro contentam incurrit?

Resp. Primò monendus est, quod si iter absolverit, adeoque personam non solutam opporùnè exhortari teneatur, peccata sua clavibus rursùm pro obtinenda remissione Sacramentali submittat. Verò per eos, ad quos recurrerit, eidem sinuandum est, ut tandiu ab absolutione Sacramentalibus, quòquo prætextu hoc abstinere, donec rehabilitatus fuerit, præterea interim precibus per viam secretam

quibuslibet pœnis sibi impositis miserè
corditer absolvatur.

V. Quid agendum, si quis primùm ad
Ecclesiam Catholicam accedens, in prima
Sacramentali Confessione casus reservatos
attulerit?

Resp. Concedimus, ut tales primâ vice
ab omnibus etiam reservatis absolvantur.

VI. An nomine Parochi cum Parochiana
turpia attentantis etiam hic veniat Coope-
rator, seu Capellanus?

Resp. Affirmativè.

VII. Quid si Filia Spiritualis semel tan-
tùm Sacerdoti, ante peccatum cum eo com-
missum, confessâ; vel eidem ignota fuerit?

Resp. Si nesciat eam esse Filiam suam Spi-
ritualem, non incurrit Casum reservatum:
Secus, si noverit, quòd vel semel tantùm in
hac Diœcesi ei confessâ fuerit.

VIII. An saltem Vicarius Noster in Spi-
ritualibus Generalis absolvere possit à no-
torio Concubinato, & Copula carnali cum
Sacerdote Confessario consummata; aliisque
ad se post confessionem sacramentalem fa-
ctam, vel auditam recurrentibus, facultate
tem ab iis absolvendi concedere?

Resp. Affirmativè.

IX. Qualia sint loca Peregrinationum,
D d in

in quibus Pœnitentes aliunde adventantes
à Casibus reservatis possint absolvi

Resp. Sunt loca miraculis, & Peregrina-
rum confluxu, extra utramque Religio-
nem Nostram, celebra: de quibus
possunt resolutiones nostræ die 20. Fe-
briaris 1679 editæ.

Si quid porrò declarandum occurrerit
Benignitate Paternâ Nos ad succurrendum
omnibus & singulis debite instituris
mus: præsentem autem Declarationem
respective Ampliationes Nostras sub
nu & sigillis nostris expeditas, præ
directione, in Consilio Nostro Ecclesiæ
asservari jubemus. Ex Castro nostro
eis Mariani supra Herbipolim 13. Aprilis
1680.

V.

523. Ad n. 219. Sicut bacula
Borialis ne quidem in propriis Ritu-
um Ecclesiis deferri potest à Presb-
trato, coram Episcopo; ita nec Popu-
ri ab Illo benedictio, nisi petita
Episcopo locali presente licentia
centem capitis inclinationem. Quæ
benedictio thuris, Diaconi, aque,

Ave subdiaconi ad deosculationem ma-
 nis ab alio, quam ab Episcopo Locali, si
 praesens sit, fieri debet, juxta Cæremoni-
 ale Episcoporum, quod in similibus pro
 Regula esse debet.

VI.

§24. Ad n. 220. Decretum sue Col-
 ludinis de celebratione Missarum.

Tremendum Missæ Sacrificium exi-
 git, ut non tantum interior Status eorum,
 qui ad illud peragendum accedere cupi-
 unt, tantæ sanctitati Mysterii à se celebran-
 ti, quantum per Dei gratiam par est homi-
 nibus degentibus in hac vita mortali, re-
 spondeat; sed & externus corporis habitus
 religiosam modestiam & integritatem Sa-
 cerdotalem præ se ferat; nec ullum celebra-
 tionis obstat Canonicum impedimentum;
 quapropter etiam S. Tridentina Synodus
 Clericos peregrinos sine commendatitiis
 Ordinariorum suorum litteris, ac univer-
 sam quoslibet vagos & ignotos Sacerdotes
 verum ullibi, absque localis Ordinarii licen-
 tia ad Missas legendas admitti; vel quic-
 quam, quod cum scandalo aut irreveren-
 tia conjunctum esse valeat, tolerari, adhi-
 bitis in subsidium, pro arbitrio Episcopo-
 rum,

D d 2

rum, cum opus fuerit, adversus pravarios
tores gravioribus poenis Canonicis, Eccle-
siasticisque Censuris.

Quod ut in ambabus Diocesisbus No-
stris, Bambergensi & Herbipolensi, tam
strictius observetur, per praesentes unives-
sis Ecclesiarum, etiam Regularium, Recto-
ribus, Custodibus, Sacristis, Capellanis
& aliis curae vel custodiae quarumlibet Sa-
cristiarum, Capellarum, Altarium & do-
puratis quoquo nomine venientibus, in
pœna **INTERDICTI PERSONALIS** in-
facto incurrendi, si per eorum aliquem in-
terit, prohibemus, ne quem in locis
concreditis celebrare permittant, quibus
centem habitum, togam videlicet fatis-
infra suras pertingentem, & Clericali
tonsuram non deferat, aut capillitio per-
tem consuto utatur; vel annulum gerat
publicè & notoriè criminofus, aut va-
& ignotus sit; vel absque litteris Ordin-
sui recommendatis, à Nobis, sive ab
utro Vicario Nostro in Spiritualibus Co-
rali, aut extra utramque Residentiam No-
stram à Parochis cujuscunque loci factis
recognitis compareat, vel ad ipsum alium
(quod solis Episcopis & Cardinalibus
paramentis supra illud positus se induerit
lit; aut ullo denique impedimento

honestate Clericali die 28. Septembris Anno 1679. & die 25. Maji Anno 1680. ordinavimus, eo quidem successu, ut corpus brevissimarum vestium, oblongiorum collarium, promissorum crinium, neglectaque tonsuræ abusus apud plerosque delerit. At quoniam non sine gravi dolore experti sumus, in quibusdam durate etiamnum pristina remeritatis vestigia, admodum alii propè censerì velle videantur, quales in admissione sui ad Clerum se facturos professi sunt: horrante Nos ad emendationem tam fœdi abusus, D. N. INNOCENTIOXI in virtute S. obedientie universis ac singulis cujuscunq; dignitatis, status, aut Ordinis Clericalis in alterutra Diocesi Nostrarum versantibus districtè præcipimus, ut infra spatium trimestre à die publicationis præsentis mandati, singulis vestibus singulas monitiones assignando, honestum habitum Clericalem ordinis & status suo congruentem, Parochi quidem, eisdemque Cooperatores, ac universi Clerici in Ordine Subdiaconatus constituti, Caput ad Canonicos Ecclesiarum Nostrarum Imperialis Bambergensis, Cathedralis Herbipolensis, & Equestrium Comburgensium S. Burchardi (exclusivè) in locis Residentium Nostrarum, ac beneficiorum suorum

& quoties celebrare voluerint, togas infra
 furas, cum non brevioribus palliis, ubi his
 utendum fuerit, tonsuramque & coronam
 juxta modum die 28. Septembris 1679 præ-
 scriptum continuo deferant: qui verò mino-
 ribus duntaxat initiati; vel in dictis Impe-
 riali Bambergensi, vel Cathedrali Herbipo-
 lensi, vel Equestribus Comburgensi, aut S.
 Burchardi Ecclesiis Nostris Præbendas Ca-
 nonicales obtinent, iisdemque actu fruun-
 tur, aut in S. Subdiaconatus ordine consti-
 tuti sunt; sicut & reliqui solâ licet primâ
 Tonsurâ potiti, crines modestos, absque
 capillitiis arte factis, aut si extra Sacrifici-
 um Missæ imbecillitas capitis ad id obstrin-
 gat, de speciali licentia Nostra brevissima
 tantum, non tam ad fastum, quam ad ne-
 cessitatem composita, habitum nigrum, per
 quem facilè discerni à Laicis valeant, & salo-
 tem pallium ejusdem coloris infra furas
 pertingens, nec non collaria ab omni inde-
 centia ac vanitate remota in locis beneficia-
 riorum suorum, & in conspectu Nostro de-
 ferant, nec ullibi, ne quidem in itinerando,
 vestitu laicali, vel, quod abominabilius fo-
 ret, gladiis, nisi cum per loca verè pericu-
 losa transeundum fuerit, uti præsumant:
 posito ob oculos Christi exemplo, qui cum
 nobilissimus sit & æterno Patri consubstan-
 tialis

ialis Deus, non erubuit pro redimendis
nobis vestem nostræ corruptionis induere,
habitu iuventus ut homo. ut nemo nisi
Magisterio Christi degener Clericus glorio-
sum ducere possit, habitum non vilis
sed honoris ab Ecclesia, Dei nomine, sed
in susceptione primæ Tonsuræ configa-
tum abicere, resumptâ ignominia habitus
secularis? Quod ut tantò firmiter ac sanctius
us observetur, pro iis quidem, qui primam
tonsuram, vel qualemcunque deinceps Or-
dinem in alterutra Diocesi Nostra suscepu-
ri sunt, citra personarum acceptionem, de-
dinamus & volumus, ut nec ad illam, nec
ad horum aliquem quoque prætextu dis-
rent nec admittantur, nisi prius iurame-
tum sequens coram Nobis, aut Vicario No-
stro in Spiritualibus Generali, vel alio
Nobis deputando, emiserint:

Ego N. N. promitto, & iuro me
staturum deinceps honestum habitum
Clericalem juxta formam à Celsissimo
Reverendissimo Principe & Domino
PETRO PHILIPPO Episcopo Ba-
bergensi ac Herbipolensi & c. die mensis
mâ lunii, Anno 1680 præscriptam
ab ea recessurum quacunque de causa

jure non expressa, vel ab Ordinario meo non approbata, licet major pars secus faceret; & non obstante quocumque non usu introducto, vel introducendo. Quae omnia & singula juro & promitto me servaturum in posterum, remotâ quâcunque explicatione, interpretatione, aut restrictione, secundum sensum litteralem praesentis promissionis & Juramenti à Celsitudine sua intentum. Iuro in super & promitto me non periturum absolutionem ab Ordinario meo, aut quocumque alio facultatem habente, etiam à S. Pontifice, nisi cum mentione expressa, quod hoc Juramentum à me praestitum, in junctum mihi fuerit in susceptione Prima tonsura, vel singulorum ordinum, ad promovendam Ecclesiasticam disciplinam. Ita me DEUS adjuvet & haec SS. DE EVANGELIA.

Quantum ad alios verò, jam ad Clericalem Statum admissos, aut in quibuslibet Ordinibus constitutos, vel beneficiorum officiorumve Ecclesiasticorum redditibus fruantes, ordinamus atque mandamus, ut

infra spatium temporis assignati, volumus
 rem hanc Nostram, sub pœnis suspensionis
 ab ordinibus, officio, beneficio, ac
 stibus, redditibus, & proventibus ipsorum
 beneficiorum ipso facto incurrendis, impleant
 late adimpleant; sique semel à Nobis
 reperi, denuo in hoc deliquerint, certum
 se per privationem officiorum & benefici-
 rum ejusmodi coërcendos esse. Et quoniam
 am habitus externi decentiæ, morum
 uestas usque quaque congruere debent
 perita hic insuper volumus omnia ad
 la à Nobis ad eam propagandam, hucusque
 præscripta, salvis SS. Canonum, Concilio-
 rumque decretis, & Apostolicis con-
 tionibus quibuscunque In cujus re-
 præsentibus manu nostra subscriptas
 nostro jussimus committi. Datum
 stro Nostro Montis Mariani supra
 polim die 11. Junii, Anno 1680.

Petrus Philippus E. B. & H.

(L.S.)

VII.

526. Ad n. 230. Ex Decreto
 dinis supra pro parte citato,
 Bambergæ 6. Aprilis 1679. in fine.

GI
 38

Concionatores denique (post emissam
 in alterutro consilio Nostro Ecclesiastico
 professionem Fidei) pro qualitate loci &
 status, sive approbati à Nobis, sive Bene-
 dictionem consecuti, ab inutilibus qua-
 sitionibus, iocis, historiis apocryphis, præ-
 dicationibus, calumniis, sermonibusque se-
 ditiosis abstineant; nec ficta miracula, aut
 falsas indulgentias prædicent; vitia, ea præ-
 sertim quæ frequentiora vel magis nociva
 perspexerint, graviter reprehendant, quia
 tamen aliquem laceasant seu notent in pub-
 lico; plebem crebrò summæ obligationis
 suæ de liberis in viam DEI dirigendis com-
 moneant, & ne Parentes, Tutores, Ludi-
 magistri, aut Patres familias teneram æta-
 tem aut familiam suam mendaciis, jura-
 mentis, blasphemis, detractionibus, tur-
 piloquiis, aut noxiis ludis assuescere sinant;
 efficaciter etiam omnibus suadeant, ut in
 Ecclesiis silentium ac Christianam mode-
 stiam servant, in veterata odia pro amore
 Christi sincerè dimittant; occasiones pec-
 candi fugiant, neminem lædant, suum cui-
 que tribuant, seque vitæ ac moribus tales
 assiduè comprobent, quales decet esse Chri-
 stianos.

§27. Ad n. 262. Cum ad Celsitudinis
suam transmissa fuerant à S. Sede Apo-
stolica propositiones à S. D. N. Innocen-
tius XI. 2. Martii 1679. prohibita: (p-
tudo sua earundem publicationi bus De-
cretum premisit.

Cum nihil sit, quod publicos tam Uni-
versalis, quam particularis cujusque Eco-
læ mores magis concutiat, quam si re-
vium nobis commissarum curæ quibus
passim manus admoveant; vel sua opor-
tunitate licentia cuique ad libitum permittantur
in iis maximè, quæ doctrinam morum in-
ternamque animi statum concernunt; co-
mmissione ultimorum SS. Patris ac Domini
Nostri, D. Innocentii Divinè Providenti-
Papa XI usum publicatorum Romæ in
anno corrente die 2. Mensis Martii, Nota
que denuntiatorum die 6. Aprilis, cen-
sentiarum damnationem & prohibitionem
certarum propositionum infra referen-
tium, ad exemplum Operis à felicis rec-
toris Alexandro VII. P. O. M. cepti: Episcopus
solicitudinis nostræ partes esse iudica-
mus, ut & pro obsequio S. Sedi Apostolice
debito, & ad arcendam ab utraque Nota

Nostri omne confusionis, nimia laxitatis, scandalorum, ac perversionis periculum, sequentes respectivè Constitutiones, damnationes, & prohibitiones evulgaremus, prout hisce evulgamus easdem, piè confidentes de omnibus ac singulis cujuscunq; prærogativæ, Religionis, aut statûs intra alterutram Dioccesim nostram versantibus, maximè verò Ecclesiasticis & Religiosis minus operariis gerentibus, quatenus ex prædictis aliquid eos vel aliquem eorum concernere videbitur, fore, ut hanc sanctæ Sedi Apostolicæ obedientiam; Nobis autem (ultra devotionem Nobis vel Prædecessoribus Nostris, in vim indultorum ac jurium alterutri Ecclesiæ Nostræ competentium, hætenus præstitam, atque ut Supremo Pastori & Antistiti in his, quæ concretarum Nobis animarum curam respiciunt, debitam) suam insuper circa procurandam quorumlibet periculis in utraque vel alterutra Diocesi nostra exclusivè studium exhibere non intermittant.

Professoribus autem Nostris in Academia Bambergensi, vel Universitate Herbipolensi publicè legentibus districtè præcipimus, ut annuatim primis à renovatione studiorum diebus omnia & singula hoc Decretum Nostro contenta Auditoribus SS Canonum

NOVUM

nonum, & Theologiae Moralis à Catho-
dicent; eundemque in finem prohibe-
re quicquam in alterutra Diocesi No-
pothac imprimatur, absque præ-
Autoritate, approbatione, & specia-
centia Nostra, qui qui etiam qualicumque
compositionum Authores, vel Theolo-
sputationum ve Præsides aut defensores
erint: secus, non minus ac alii seditione-
varicatores, si qui existere a usi fuerint
ter Censuras singulis Constitutionibus
Prohibitionibus Autoritate Aposto-
contra earundem violatores in lecta-
cursuri justam indignationem Divi-
competentibusque Nobis de jure
compellendi ad fidem earundem ob-
tionem; ac respectivè voluntatis
executionem.

Qua in re ne quis ignorantiam
prætexere queat: volumus, ut om-
singuli Superiores Communitarum
rumlibet sive Ecclesiasticarum, Gre-
giosarum, etiam Seminariorum,
sumptum præsentium litterarum
rum, & omnium iis annexorum,
zim bis, videl. in festis Pentecostæ
Natalitiis: Commissarii autem
singulis Congregationibus Cap-
Ruralium à capite ad calcem publi-

G 1
3 B

gificiant, & ergi versatione quavis postpo-
sita.

In cujus rei fidem presentibus hisce litte-
ris Nostris post Constitutiones & Prohibi-
tiones Apostolicas de verbo ad verbum fi-
deliter, unà cum particularibus monitis
quibusdam, adiectas, Nomen nostrum ad-
scripsimus; atque tum has, tum earundem
Transumpta iussimus majore sigillo nostro
communiri. Bambergæ in Urbe Nostra
die 6, Aprilis 1679.

IX.

529. Ad n. 293. Copia Decreti ad suæ
Celsitudinis Vicarium Bambergæ in spiri-
tualibus Generalem & Consiliarios Ecce-
lasticos directi.

Tanta est Divina benignitas, ut, cum
omnes salvos fieri velit, & ad orthodoxas
veritatis agnitionem venire, quos deprava-
te rationis, coarvorumque errorum cala-
mitas eò pertingere verat, externa saltem
vis signorum convincat, dato ad commen-
dandum unius DEI cultum, veramque Re-
ligionem propagandam, Ecclesiæ hoc insi-
gni charismate, ut (quoties DEO expedire
visum fuerit,) contestationem Religionis
ac cultus Divini prodigiis & signis confir-
met.

met. Quale quid eum etiam novissimis
 ditionibus Electorali Domui Bavariae
 jectis, quarum pars aliqua Ordinaria
 ditioni nostrae parer, non sine magno
 riae Divinae augmento, populique
 solatio visum fuisse dicatur, operante
 DEI Nomine mirabilia complura
 ab Aviano Capuccino nuper
 commorato, ut ab Ipsiomet
 toris Electoratus Bavariae Dilectione
 litteras die 6. Junii 1680. ad Nos data
 cepimus: patrium Nostrarum est, ut
 ma cum diligentia in seriem rerum
 dem gestarum (quatenus quidem
 nos Nostros respexerint) authoritate
 strae ordinariae inquiramus, idcirco
 clementissime demandantes, ut dilectis
 fidelibus Parochis Nostri p. r. ex
 bus Averbaccensi & Buhlenfi, tanquam
 Viris prudentibus, discretis, & in Theologia
 fundatis, primam hujus negotii dis
 sionem committatis, injungentes
 Nomine nostro, ut, adscitis in sui com
 um viris medicinae peritis, ipsosmet
 nes à praedicto Patre Sanatos, ac testes
 omnia habiles, atque Juramento specia
 dicenda veritate obstrictos, de universa
 scitu necessariis, videlicet de statu
 praehabiti, eus ablatione, omnibus circum

G. I.
 30

stantiis, rationibus suorum dictorum, & causis scientiæ & c. fideliter & accuratè examinent, depositionesque singulorum singulis iteratò prælectas à deponentibus; aut si qui horum scribere nesciant, ab aliis per ipsos deponentes constituendis atque rogandis, in eorundem præsentia subscribi faciant; Universumque processum unà cum relatione à Commissariis prædictis & adjunctis Medicis subscriptum, singulorumque Sigillis munitum contestim transmittant ad Nos, quod in Domino faciendum videbitur, & aliàs per SS. Canones Apostolicasque Constitutiones sancitum est, ulterius peracturos. Vestrum erit, rem ita disponere, ut præsentis Clementissimi iussus nostri maturè, cautè, ac seriò, prout tanquam rei gravitas postulat, executioni mandentur: prout de fide atque prudentia vestra confidimus, benignissimoque affectu Nostro Vobis constanter addicti manemus. In Castro Nostro Montis Mariani supra Herbipolim die 17. Junii 1680.

X.

Ad n. 358. Formula litterarum Requisitioniarum.

529. Paternitatem tuam latere non potest, quantà maturitate à Jure sacro provi-
sum

sam sit, ut Religiosus exemptus, intra die
 strum degens, si extra hoc ipsum Scandali
 se deliquerit, instante Episcopo, à Regi
 Superiore suo intra tempus ab Episcopo
 præfigendum severè puniatur; & idem
 perior Episcopum de punitione ceterum
 faciat: sin minus, ille à suo itidem superio
 ore priveretur officio, & delinquenti
 scopo puniri possit. Cum igitur
 die mensis extra monasterium
 constitutus, non sine gravi Scandalo
 li &c, ut Paternitas Tua ex copia
 sùs abunde conspiciet; de Justitia
 Zelo minimè dubitantes, benevolenti
 rendam duximus Paternitatem Tuam
 presentes, prout & Ipsam requirimus
 hominem scandali tam gravis auctori
 juxta qualitatem delicti sui, ad p
 prum Regulæ Sacri Ordinis Tui, r
 Juris Canonici intra trium hebdom
 spatium severè castiges; deque p
 versus illum suscepta Nos reddas illu
 riores. Faciet in hoc Paternitas
 quod S. Sedes Apostolica jubet, ac d
 na Ecclesiæ exigat, Nosque sibi ac
 Ordini, & præcipuè hujati Cœnobio
 per habebit clementer addictos, Deo
 &c:

G. I.
 30

Responsum Religiosi Superioris localis.

Acceptis die Mensis labentis
 humillima cum veneratione litteris Celsio-
 tudinis Vestrae, quibus poenam adversus
 E. N. cum non modico populi Scandalo N.
 Reum exigere dignata fuit, clementissimè
 expectando à me intra trium hebdoma-
 dum spatium Canonicam notificationem
 sententiae factaeque ejusdem executionis;
 ad penitentiorem delicti inquisitionem pro-
 cessi, datis Reo defensionibus Juris, com-
 pertaque delicti gravitate conjuncta cum
 Populi Scandalo, ad praescriptum Consti-
 tutionum nostrarum, privavi eundem &c.
 & monastico carceri per N. mancipari feci.
 De qua punitione dum juxta S. Sedis Apo-
 stolicæ placitum, Celsitudinem Vestram
 per praesentes humillimo cum respectu cer-
 tiorum facio, Celsitudini Vestrae devotissi-
 mas pro cura tam provida gratias ago; me-
 que ac Conventum mihi concreditum con-
 stanti E. usdem propensione & Clementissi-
 mo affectui demissimè commendo, &c.

XI.

530. Adn. 373. Contradictoriales &
 Requisitione D. Abbatis & Venerabilis
 Con-

*Conventus Montis S. Michaelis
versus impostorem Henricum Van T.*

Nos infrascripti Abbas & Conventus
Monasterii S. Michaelis Ordinis S. Ben-
dicti prope Bambergam, de licentia Celsis-
simi & Reverendissimi Principis & Dom-
ni D. PETRI PHILIPPI Episcopi Bam-
bergenfis ac Herbipolensis, S. R. I. Fran-
cis, Orientalis Franciæ Ducis &c, Prin-
cis, Ordinarii, ac Diocæsani nostri Co-
mentissimi, notum facimus, erupisse in
partibus famam, ex Bavaria, & Diocæsali
Lisbonensi, de Patre quodam Henrico
Belga, professo (ut ipse quidem hinc asser-
rat) in Monte Cassino, quòd apud dictos
Principes & Abbates impudenter jura-
rit, se esse Abbatem memorati Conventus
nostri: quod cum non tantum per
cum propria Eiusdem confessione
in scriptis relicta; verum etiam palam
in omnibus notum sit, me Abbatem etiam
in statu & dignitate Abbatiali persistere
nec unquam de prædicti vel Alterius Potestatis
actuali electione aut postulatione sollicitum
enda à Nobis Conventualibus cogitatum
fuisse, quamdiu Reverendissimum D. Abbatem
nostrum Divina Bonitas in hactenus
ra & Abbatiali dignitate sua servatum

G. I.
38

Hincrogamuseâ, quâ par est, humilitate,
 devotione, ac humanitate, omnes DD.
 Nuntios Apostolicos, Episcopos, & alios
 Antistites ac Præsules, etiam extra Germa-
 niam, in quorum districtibus, Diœcesibus
 aut Conventibus hic Impostor repertus fu-
 erit, ut prædicto Titulo iniquè assumpto
 eidem interdicere; & tanquam criminis
 Falsi Reum tractare non graventur: inven-
 turi nos vicissim ad quæque servitia & of-
 ficia religiosa paratissimos. Datum in
 Monasterio Montis S. Michaëlis die Ter-
 tiâ Augusti Anno Domini 1679.

(Sigillum majus Abbatiale)

Romanus Abbas.

(Sigillum majus Conventus.)

Hic subscripta sunt omnia Nomina
 Conventualium presentium.

XII.

Ad n. 381. Manifestatio causa-
 rum, ob quas Celsitudo sua suppressit In-
 stitutum Clericorum in commune vi-
 ventium.

331. Von Gottes Gnaden Wir P^{te}.
 ER. PHILIPP Bischoff zu Damer-
 berg

berg und Würzburg/ des h. Röm. R.

 Fürst/ auch Herzog zu Francken/

 bieten Unseren Vicario in Spiritibus

 Generali, Geislichen Rätben /

 gern / und Beneficiaten Unserer

 Stiffes Würzburg sampt und

 Unseren gnädigsten Gruß zuvor /

 zu wissen / wie folgt: Wie rühmlich

 ser in Gott ruhender geehrter Herr

 fahrer Johann Philipp Ebur /

 Erz. Bischoff zu Maynz /

 Würzburg und Wormbs / auch

 zu Francken/ etc. dahin getrachtet

 in diesem Uns nunmehr von Gott

 trauten Hoch. Stiff Würzburg

 gute Bestellung des allhiefigen

 und Einführung löblicher Disziplin

 dem gesambten Clero die Seelers

 beste eingerichtet werden möge

 hochgedachten Unsers Herrn

 billichem Nachruhm euch satz

 Weilen Wir aber unter wehrender

 Regierung mit grossem Mißfallen

 nehmen müssen / daß durch die

 Eud angenommene Vorsteher

 von mehr hochgemeldten Ebur

 heylsamen Vordaben in vilen abge

 sondern zu dieses Unsers Hoch.

 mercklichem Nachtheil allerhand

G 1
 30

unter der Hand eingeführt worden/ in dem
 man erstlich in Quæstion ziehen wollen/
 ob Wir Unsern Alumnis in allen und jeden
 allein zubefehlen hätten / oder leyden mü-
 ßen / daß neben Uns ein auffer Land woh-
 nender Uns weder mit pflichten noch auff
 andere Weiß zugethaner Clericus Unse-
 rem allhiefigen Clero zugebieten und zu
 verbieten hätte : Worauff erfolget / daß
 Uns und Unseren nachgesetzten Geistlichen
 Råthen das meiste / so gedachter Unserer
 Alumnorum- Stand betroffen / fleißig bin-
 derhalten / zu dem außländischen von ihnen
 also genannten Præsidi Universalis aber/
 mit præterirang Unserer / der Recurs ge-
 nommen ; ja die Sach an Seiten erster-
 wehnten Præsidis Universalis also hoch ge-
 trieben worden / daß Unserem Clero unter
 seiner Direction allerhand neue Constitu-
 tiones, und onera auffgebürdet / und die In-
 terpretation oder Declaration deß von
 Uns/oder Unsern Herrn Vorsfahrern vor-
 geschriebenen / und uns allein beschehenen
 Jurements, wider alle Gebühr / ihm und
 seinen nullâ autoritate publicâ beygesetzten
 Præsidibus Diœcesanis allein vorbehalten
 werden wollen. Dann drittens den ar-
 men Eltern von ihren geistlichen Söhnen/
 unter allerhand an Seiten der Obern
 einge-

eingewendeten prætecten / geringe
 biß dato geschehen ; und anderer
 zu geschweigen / der Weg zu einer
 lässigen Exemption, ihren Pflichten
 der / wie auch zu frembder weltlicher
 rection alles Ernsts gebahnet worden
 Haben wir in Unserm Gewissen dergleichen
 Gefährlichkeiten länger nicht zuschreiben
 können / sondern die Obacht Unsers
 fügen Seminarii einem Uns allein begehren
 tauglichen Alumno und der
 Schrift Doctori gnädigt anvertraut
 und weilen sich der vorige Praes
 chert / daß von Uns zu Conservierung
 rer Bischöflichen Rechten vorgeschrieben
 ne Jurament abzulegen / gnädigt verordnet
 daß er solcher General-Direction
 rer Alumnorum durch dieses Hoch
 nicht minder / als die auff dem Land
 sene Coadjutores, erhoben; Unser
 mai aber / sampt dem übrigen Land
 einig und allein an Uns / Unseren
 sekten Geislichen Rath / und eines
 districts Dechanten / und Definitoren
 schuldigstem Respect und Gehorsam
 dann im übrigen auff die Decreta S. Synodi
 Tridentinae de vita & honestate Clericorum,
 rum, wie auch auff alle löbliche Consuetudines
 ones & consuetudines hujus Diocesis

G. I.
 30

mit angewiesen seyn sollen. Zu dessen wahren
 Urkund Wir allen und jeden Geistlichen
 Räten / Dechanten / und Seelsorgern
 Unsers Hochstifts Würzburg einen Ab-
 druck dieses gegenwärtigen von Uns eigen-
 händig unterschriebenen und gesiegelten
 Decrets zuzustellen anbefohlen. Decretum
 auff Unserm Schloß Marienberg ob Würz-
 burg den 30. Octobris 1679.

(L.S.)

XIII.

*Ad .381. in fine: Decretum sua Cel-
 situdinis concernens Seminarium, vitam
 ac honestatem Clericalem, obstringensq;
 Parochos ad annua exercitia Spiritua-
 lia.*

532 Cum nihil sit Reipublicæ Christianæ
 ad obtinendum finem beatitudinis æternæ
 salutaris; quam si gregi fidelium de probis,
 doctis, zelosis, ac prudentibus animarum
 pastoribus provideatur: laudabilibus DD.
 Prædecessorum Nostrorum vestigiis insi-
 stendo, illud Nobis cum primis hæctenus
 cordi fuit, ut tum in Seminario Nostro
 Herbipolensi, tum per universam hanc Di-
 ocesim eæ adhiberentur cautelæ atque in-
 dustriæ,

E e

iustitiae, & quibus expectari indubie
 fructus intentus. Et quoniam nihil
 ad solidam tanti moliminis prosecutionem
 proficere posse advertimus, quam si
 luminis non minus, quam ceteris Hetero-
 lensi Clero Nostro addictis, certae quidem
 perpetuò valituræ Regulæ, tanquam
 fundamentum ac basis, tam propriæ, quam
 alienæ salutis procurandæ, præscribere
 ad tripitis illius Hydræ, *ignorantia, im-
 vitatis morum, ac negligentia* (quam
 cis sive in animarum cura, sive in altis-
 one locatis potissimum officere cogit)
 perniciosa capita refecanda, pro com-
 Nobis munere Spirituale gladium ab-
 tiri, DEI nomine ordinamus, volumus
 ac præcipimus.

1. Neignorantes sive ex ingenio, sive
 feræ applicationis de seculo ad sublimem
 gnitatis Clericalis statum assumantur
 (quod deterius est) animarum curæ præ-
 antur, à Consilio Nostro Ecclesiastico
 niversitatis Nostre Professoribus Publicis
 imò & à Parochis locorum eò annuuntur
 esse, ne homines planè stupidi cum
 poris & Reipublicæ jactura in scholis
 neantur, & postmodum ad Patronorum
 thoritatem pollentium preces, vel ex com-
 seratione aliqua, quæ potius ob profici-

G I
 30

inde damna in animas talibus committenda summa crudelitas est, ad statum Clericalem admittantur. Et quoniam Nos Ecclesiastici, præ Laicis, ad præstanda Christianæ Charitatis Officia obligamur, Parochorum, imò & plerorumque Clericorum erit, ut capaces parvulos ad ædes suas assument, quos non tantum in elementis lingue latinæ, & aliis ad bene formandos mores ac servendum sibi & proximo necessariis instruant; verum etiam individuos viæ & actionum suarum testes ac comites habeant.

Dum verò in publicis scholis dato suæ habilitatis specimine propius ad amplectendam Clericalem vitam accesserint, à Confessariis & Professoribus suis crebrò monendi erunt, neminem deinceps ad hanc vitam suscipiendum esse, qui non eò usque in moribus ac litteratura profecerit, ut non iam aliorum patrocinio, sed propriâ virtute atque scientiâ ad sapredictum Clericalem statum provecchi mereatur.

Qua in re vigilabunt potissimum Consilarii Nostri, ut Candidati publicarum ac studiorum testimonia afferant; superatòque riguroso examine, per triduum in Seminario nostro habilitatem & vocationem eorundem diligenter explorent.

E e 2.

Qui

Qui autem Sacro Presbyteratus Ordine
 obtento, in actuali animarum cura in-
 stituti fuerint, ita se sive cum Capellanis
 quos habuerint; sive soli in Theologia
 rali & studio controversiarum fidei solent
 exercent, ut in urbem nostram vocentur
 sicut & in Capitulis Ruralibus coram Con-
 missariis Nostris ad functiones ejusmodi
 deputandis, cum honore subsistant. Quo-
 ad Alumnos vero actu studentes, exerce-
 tiones solitæ in Seminario nostro accuratè
 observabuntur. Ad quod ne quis facile in-
 ceptus aut reprobis cooptetur, Consilia-
 rii Ecclesiastici & Officialium Seminario
 rit, in supplicantium habilitatem & voca-
 onem omnibus modis inquirere, ne quæ
 inutiliter in malè merentes conferatur.

2. Quia porro non tantum doctrinæ
 & piis moribus sanctæque conversationis
 exemplo Clericum in Domini sortem ad-
 ctum, maximè Sacerdotem, animarum
 Antistitem, præcellere oportet; præter
 cationem honestam, illud quoque ab ip-
 statim in hominibus ad Clericatum ad-
 rantibus præcavendum videtur, ne reli-
 ordinato erga bona temporalia sive opor-
 renda & conservanda, sive irrationaliter
 dissipanda affectu; vel solitaria sine habili-
 teste commoratione; vel periculosa

G. I.
 3. 5.

mulieribus cohabitatione, ad illicita & scandalosa per sepe ferantur: Quo ad *educationem*, cum Alumnis Nostris consueta pietatis exercitia continuari quam strictissimè volumus. Quo ad alios verò extra Seminarium nostrum constitutos, eorum, penes quos degunt, & sub quibus student, conscientiam oneramus, ut coram Consilio nostro Ecclesiastico interrogati fideliter edisserant, qualem in illis sanæ pietatis fervorem, vitæque rationem deprehenderit, districtum aliquando ad Tribunal DEI subituri iudicium, si dolosâ, vel minus sincerâ informatione cooperati fuerint ad perniciem animarum. Et ne fortè juvenes scholâ inferiores emensi licitum sibi putent, secluso asperioris disciplinæ metu, quidquid ipsis etiam contra Deum & honestatē libuerit; noverint universi, qui quidem in hac Diœcesi nostra ad statum Clericalem aspiraverint, neminem ad ullum sive majorem, sive minorem ordinem, imò nec ad tonsuram quidem admittendum esse, qui non menstruatim bis ad minimum adsacramentalem Confessionem, & sacram Communionem accesserit, publicumque obsequium Nobis hac in re præstiti testimonium sæpe dicto Ecclesiastico Consilio nostro exhibuerit.

Adversus *inordinatum* illum, de quo
 præ, *affectum*, quatenus quidem immem
 corradendarum, servandarumq; opum
 dium respicit, primò laudabiliter per
 nes sacros sancitum est, ne Clerici men
 turam, negotiationem, similemve turp
 quæstum sectentur. à quibus citra gravem
 DEI offensam & amplissimi statûs Clerica
 lis ignominiam recedi non potest. Quo
 tum deinde ad beneficiales proventus, o
 mnibus notum est, quidquid exinde pe
 fuerit Clericis, siue ex charitate, siue ex
 stitiâ (quarum neutra sine peccato vitari
 potest) in subventionem pauperum, aliorum
 pios usus erogandum esse. Quod si
 Clericis officiorum suorum obliis negl
 ctum viderimus, muneris nostri erit, ab
 gnare quandoque usus, in quos facultas
 superflua è beneficiis collectæ impendit
 tur. Ne verò sublati avaritiæ sordibus di
 spendiosa prodigalitas substituatur, De
 uitorum, Decanorum, & Consiliario
 nostrorum Ecclesiasticorum, maxime
 scalis Officium erit, eos, qui ludendo, vi
 bendo, circumvagando, vel aliter nec fructu
 nec modum dissipationum fecerint, fidelit
 ter denuntiare, ut maturè intra honestat
 terminos contineantur, aut si ita visum fu
 erit, domui demeritorum, usque ad conse
 ptio

ptionem ac emendationem condignam,
immancipentur

De *solitaria habitatione* non diffidendum
est, quibus ea persæpe periculis ac malis in-
veniatur obnoxia, tum ob ortum, tum ob
frequentes occasiones ad quaslibet labe-
&c: quam ob causam sollicitis studiis ha-
ctenus ed contendimus, ut Parochis quo-
ad usque per commoditates locorum ac
fundationes liceret, unus vel plures coope-
ratores aut beneficiari adjungerentur. Ne
tamen, dum spirituali Parochorum bono
intendimus, publica animarum satus, ex
unione Parochiarum, in quarum singulis
præsentia Pastoris necessaria est, in pericu-
lum abducatur, volumus ut singulis locis,
singuli Pastores residentiâ personali coha-
bitent atque præsideant: qui si fortasse ob
tenuitatem proventuum alere penès se co-
operatorem non possint, vel ob exilitatem
loci tali quopiam non indigeant, puerum
saltem bonæ spei ac indolis secum assument
functionesque suas per integrum diem ita
distribuent, ut nec otio, nec comessatio-
nibus vel aliis indignis occupationibus lo-
cum dent, & si quando vel domi, vel extra-
cum fœminis quibuscunque agendum fu-
erit, nunquam Achatis sui consortio desti-
tuantur. Inquam rem, uti & in temporis

distributionem, Visitatores nostri studio
inquirent.

Quod si verò plures Clerici, pro
corde opramus, simul commorati fuerint
hic conversationis eorum profectus ent
unitis precibus, studiis, consiliis & ex
plis vocationem suam perfecte adimpleant
sæcularium familiaritatem quandoque
nocivam devitent, & irremisso fervore
DEI cultum ac animarum salutem con
rent. De Alumnis autem nostris stud
rum causâ in Seminario constitutis per
tudo cautum esto, ne vel in Seminario
extra illud ipsum in Urbe cum Sæculari
cœnent aut prandeant, vel aliter, (nisi quan
tum summa necessitas ac Superiores volu
erint) conversentur.

Quanta pestis Clericorum sit afflicta
cum mulieribus etiam bonis *conversatis*, so
cent frequentes cum iisdem lapsus, non
eos subinde à tanta seditate minis aut pe
nis absterrentibus. Quapropter ut ignita
paleis, quantum in Ecclesiastica nostra
Republica, secundum præsentem funda
tionum ac rerum statum licuerit, quam
motissime arceatur, districtè præcipimus,
ut omnes ac singuli, qui per viros rem
miliarem administrare potuerint, eorum
opei âduntaxat utantur. At si talis Oeco
nomia

G 1
30

nomiæ necessariò gerendæ status fuerit, ut
mulieres intra domum Clericalem admit-
tendæ sint, non quælibet absque delectu,
sed matres aut sorores, si haberi possint, vel
eiusmodi saltem personæ suscipiantur, quas
sanctitudo morum, & provector ætas ex-
tra suspicionem criminis tam fœdi consti-
tuit, eâ insuper separatione factâ, quæ ipsos
etiâ Clericos ab omni periculo & occasio-
ne scandali liberet: id quod facillimè fiet,
si præter ancillam pueralatur, per quem, vel
quo præsentè Clericus necessaria jubeat,
quique individuus ejusdem, quoties cum
muliere tractandum erit, comes & vitæ te-
stis extiterit. Præterea Directores Exerci-
tiorum Spiritualium optimè facient, si Cle-
ricis fideliter suaferint, ut menstruatim per-
vorum se obligent ad nunquam admitten-
dam ad se solos mulierem, omnemque cum
fœminis familiarem aut non necessariam
conversacionem, & ebrietatem lasciviæ Pro-
ditomam, ut pestem, devitandam.

3. De negligentia denique operatorum,
hoc unum subjungimus, nullum aptius
huic malo reperiri antidotum, quam si be-
ne exerceantur in scholis, & in collatione
beneficiorum diligentiores ac præstantio-
res minus merentibus præferantur; In Visi-
tationibus ac Capitulis Ruralibus diligen-
ter

ter examinentur, maxime de fructibus
 ad se spectantibus, quotidianis medi-
 nis, lectionibus Spiritualibus &
 præcipua nostrorum Consiliario-
 canorum, ac quorumlibet Virorum
 ra erit. Atque ne conceptus in prima
 Clericalis susceptione fervor tempo-
 gressu tepescat, sermo insuper & sub
 minatione iudicii Divini, Nostris
 in Spiritualibus Generali, & Consilia-
 riorum ecclesiasticis, per præsentis iungimus
 omnes ac singulos in hac Diocesi
 curæ animarum præstitutos, per viros
 annuatim in Urbem Nostram ad
 Spiritualibus exercitiis per quadri-
 domo Alumnorum nostrorum in
 hoc quidem ordine, ut in prima die
 thodi concionandi, tempore præ-
 ram Regente, Subregente, & Alum-
 stris, publicum specimen edant, No-
 que Vicario in Spiritualibus Generali
 scali, conciones per annum habitas
 gnationem quorumvis proventuum
 ram omnium eorum, quæ iussu fuerint
 significanda ipsimet putaverint, si
 exhibeant: reliquum verò triduum
 tiis Spiritualibus & diebus horam usque
 dio & repetitioni Theologiæ pastorali
 tinentis ea, quæ Clericum in ordine

G. I.
 35

Deum, & proximum perficiunt, duntaxat
 impendant Præcipuis solum festiuitatibus,
 Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Septima-
 næ Sanctæ, Paschatis, Ascensionis, Pente-
 costes, Corporis Christi, Omnium Sancto-
 rum, Patrocini aut Dedicatiõis Ecclesiæ,
 quibus singulos in locis sibi commissis per-
 sonaliter adesse oportet, exceptis) Et quia
 duos vel plures simul advocare necesse erit,
 onus concionandi uni ex illis deferetur per
 sortem, cæteris ad id solum obstringendis,
 ut edant inter reliqua etiam concionem pro
 ea die confectam.

Cæterum ut in sæpe dicta domo Alumno-
 rum nostrorum omnia rite ac citra confusi-
 onem gerantur; nullus in ea constitutus,
 siue ut Officialis, siue ut exercitandus, siue
 ut Alumnus, siue ut demeritus, siue quo-
 cunque titulo, quicquam aliud scribat, mit-
 tat, aut aliunde recipiat, sine speciali Dis-
 rectoris, aut in hujus absentia Regentis
 præcitu: utque facilius observari possint
 intrantes ac egredientes, Subregens, aut
 Subregenti ad unctus conclave suum in lo-
 co prominente habeat, cujus obtutui por-
 ta ac Janitor rigiter pateant, ita quidem ut
 citra illius, vel Regentis, aut Directoris pla-
 citum nulli inquilinorum; extraneis autem
 nullatenus ultra atrium concedatur acces-
 sus,

flus: Quæ res cum à fide servorum
mum pendeant, nullus ex illis, quoque
mine venerit, sinè expresso Directoris
Nos constituti consensu suscipiatur, &
dimittatur;

Et hæc sunt, quæ pro Episcopalis Offi-
Nostri debito duximus seridò in culam
referentes Nos insuper ad Decretum
strum die 6. Aprilis 1679 typis vulgatis
sicut & ad reliquas constitutiones, &
consuetudines huius Diocesis Nostre
bipolensis. Ne verò præsentis voluntatis
Nostre ignorantia vel oblivio præter-
quopiam valeat, clementissimè præce-
mus, ut annuatim hoc Decretum Nostri
Directorio Diocesis Nostre Herbipolensis
apprimatur; & infra Octavam Episcopalis
in Scholis Philosophicis ac Theologicis
nec non in Seminario Nostro publice
legatur, Decretum in Castro Nostro
tis Mariani supra Herbipolim 21. Octobris
1679.

PETRUS PHILIPPUS.

(.LS.)

Iuramentum Alumnorum Herbipolensis.

523; Ego N. Celsissimi Reverendissimi

que Principis ac Domini D. PETRI PHILIPPI Episcopi Bambergensis & Herbipolensis, S. R. I. Principis, Orientalis Franciæ Ducis &c. Domini Nostri Clementissimi, & Ecclesiæ Herbipolensis Alumnus, promitto coram DEO & sanctis Eius, & his suæ Celsitudinis Commissariis, omnimodam subjectionem, obedientiam, & reverentiâ Clementissimo Dn. meo Episcopo Herbipolensi, & suæ Celsitudinis successoribus canonicè intraturis, fidelemque curam animarum in hac Diocesi Herbipolensi mihi committendarum; promitto insuper me gestaturum continuò habitum Clericalem juxta formam à Celsitudine sua die undecimâ Junii, Anno millesimo sexcentesimo octogesimo præscriptam, victurumque deinceps juxta Clementissimum Eiusdem Decretum die 21. Octobris Anno millesimo sexcentesimo septuagesimo nono conditum. Juro denique & promitto, me in hac vocatione mea clericali, sub sola Episcoporum Herbipolensium directione, constanter perseveraturum, nec ad Religionem aliquam, aut quemcunque statum, seu quodlibet Institutum non plenè solis Herbipolensibus Episcopis subjectum, vel cum aliis Congregationibus extra hanc Diocesi existentibus quoquo modo connexum, absque

que speciali regnantis pro tempore Episcopi
 pi consensu, nec nisi factâ prius sumptibus
 pro me in Seminario vel alias ab Hieronymo
 lensi Ecclesia impensorum refusione, im-
 gratum, aut tali sub quoquo preterea
 me associaturum. Ita me Deus adjuvet.
 hæc sancta Dei Evangelia.

XIV.

*Ad n. 383. Reversales & Salvo Con-
 ductus Reverendissimi Domini Romani
 Abbatis Monasterii Montis S. Martini
 lis ord. S. Benedi.*

*Supplicatio Ejusdem Abbatis pro
 Conducta.*

534. Reverendissime & Celsissime
 ceptus ac Domine, Domine Clementissime.
 Arbitror jam Reverendissima C. V. p.
 Consiliarium suum Dominum Joannem
 Fridericum Karg relatum esse, quod negotium
 tractatum in stetten, inter ipsos
 me per Dei gratiam plenè fuerit termina-
 rum, ita ut nil restet, nisi approbatio
 Qualis adimpletio, atque necessarium
 hanc personæ meæ ac Religiosorum abbas
 tium ad monasterium reditus; ideoque
 millimè sperem me de Reverendissima

G 1
 38

V. gratia cerum & securum fore, quam hi-
 sce pro me & meis ab Ipsa submissimè ar-
 dentibus votis exposco, pro cuius felici re-
 gimine & longæva vita Deum exorare non
 intermittam. Colonia 4. Octobris Anno
 1675.

Reverendissimæ Celsitudinis Vestræ

Humillimus & devotissimus Capellanus
 P. Romanus Abbas.

Salvus Conductus

&

Ratificatio Tractatum Coloniensium
 10. Octobris 1675.

535. Petrus Philippus DEI gratiâ Epi-
 scopus Bambergensis, Electus Herbipo-
 lensis, S. R. I. Princeps, Orientalis Fran-
 ciæ Dux, &c. Salutem atq; Clementiam no-
 stram: Venerabilis, Devote, Fidelis, atque
 dilecte. Intelleximus ex Epistola Tua,
 quanto ardore humillimè desideres non
 tantum conciliari Nobis; verum etiam ul-
 teriores quarumlibet differentiarum radi-
 ces modis omnibus extirpare. Cùm autem
 nihil ei fini tam laudabili congruentius ac-
 cidere posse judicemus, quam ut, iuxta
 conventionem Herbipoli inchoatam; con-
 firmo

firmatam in Vico Stetten; ac tandem
 fidelis atque dilecti Consilii Nostri
 annis Frederici Karoli Colonie Agrippinensis
 secundâ Octobris hoc Anno cunctis
 minatam; atque à Nobis vigore prout
 um quoad omnia ratificatam, ante
 omnium Sanctorum coram Nobis
 millimè sistas, dictamque Conventionem
 adimpleas: idcirco publicam fidem
 nam securitatem, cum omnibus & singulis
 clausulis necessariis ac opportunis, Te
 Religiosis Disciplinæ tuæ committimus.
 Tu & Religiosi Tui absentes, tuto & libere
 huc advenire atque deinceps ibidem
 manere queatis, ad consummandum
 initiò expositum, præsentium tenore
 gnè concedimus; Teque cum rursus
 rem gratiam nostram cooptamus.
 bergæ in Urbe nostra die decimâ Octobris
 A. C. 1675.

P. P. E. B. H.

Reversales D. Abbatis Romani

536: Ego Romanus Abbas Monasterii
 S. Michaëlis prope Bambergam Ordinis
 nediicti &c. hisce notum facio acque
 fiteor: Cùm Cellissimus ac Reverendissimus
 mus Princeps & Dominus D. Petrus

G. I.
 30

lippus Episcopus Bambergensis, Electus
 Herbipolensis, S. R. I. Princeps, Orientalis
 Franciæ Dux &c. offensam exinde conce-
 perit, quòd suæ Celsitudinis Iuribus superio-
 ritatis Territorialis & ordinariatus visus
 fuerim contravenire: ad eam deinceps e-
 vitandam, majoris firmitatis, assicuratio-
 nis, & declarationis huus sinceræ intentio-
 nis meæ gratiâ, meo ac Conventûs mei no-
 mine hisce publicè ac liberè universis ma-
 nifesto, quòd nullum alium Diœcesanum,
 Ordinarium ac Principem Territorialem
 agnoscamus, quàm Clementissimum Do-
 minum nostrum, ejusdemque legitimos in
 hac Ecclesia Bambergensi Successores Prin-
 cipes & Episcopos Bambergenses, qui ibi-
 dem omnem ejusmodi jurisdictionem su-
 premam, & Jus obtinet, sub quo & in cujus
 Diœcesi Monasterium S. Michaëlis situm,
 atque à SS. Imperatore Henrico & Cune-
 gunde fundatum atque subjectum fuit:
 prout agnovit Prædecessor meus Eberhar-
 dus à Venlo Anno 1468. &c.

XV.

*Formula Juramenti præstiti à Reveren-
 dissimis DD. Abbatibus vallis Specio-
 se; & alia nonnulla illud Mona-
 sterium concernentia.*

337. Ego N. Monasterii Speciosa-
 tis ordinandus Abbas promitto coram
 DEO, & Sanctis, & hac solemni Fratrum
 Congregatione, fidelitatem, dignamque
 subiectionem, obedientiam, & reverentiam
 Matri meae Ecclesiae Herbipolensi, & N.
 N. Domino meo Episcopo, & Successoribus
 eius secundum sacrorum Canonum
 instituta, & prout praecipit in violabilis
 auctoritas Pontificum Romanorum. Quod
 iuramentum Abbatum Ordinario subiectionis
 cum juxta formam Pontificali
 D. Abbas Ioannes in manus DD. Com-
 riorum Celsissimi ac Reverendissimi Prae-
 & Domini D. Iulii Episcopi Herbipolensis
 Orientalis Francia Ducis &c. Idem Illu-
 Acaholicum Coenobii sui Secretario per factum
 A.C. 1588. atque Vicinorum quorundam
 Imperii Statuum potentiam fretus, iurisdictionem
 ordinariam, non tantum quoad disciplinam
 Claustralem, quam Superioribus Ordinariis
 sub conditionibus ac modis, a se cassam
 tentur Episcopi Nostri, sed etiam quoad
 qua, praeter Caterorum in Franconia degen-
 um Monachorum Cisterciensium morem,
 de facto subtrahere nisus est; cuius excep-
 quoad denegatam in aliquibus obedientiam
 institere quidem Successores Eiusdem Mo-
 nasterio vallis Speciosa, at interpellati

nud, & in mala fide constituti, nihil eis ad legi-
 timam defensionem proficiente seu longissimi
 temporis lapsu, qui tantum infelices animas
 gravat, ubi constat de malo principio; seu ag-
 gregatione ad Gallicanam Cisterciensium
 Congregationem, qualis secundum resolutionem
 auctoritate Innocentii X factam n. 31.
 haud prodest ad hunc effectum monasteriis
 non exemptis, cujusmodi esse ac fuisse Mona-
 sterium speciosa vallis tum Iuramentum ab
 Eius Abbatibus emitti solitum, tum sexcen-
 ta alia subjectionis thessera genuina testantur;
 seu deniq; facto Urbani VIII, S. P. qui Con-
 gregationi S. Bernardi Superioris Germanie
 amplissimam omnium Ordinis Cisterciensis
 privilegiorum ac exemptionum concessionem
 fecisse dicitur A. C. 1624. die 10 Julii: cum
 haec praetensa concessio nec Ordinariis Franco-
 nie legitime insinuata; nec iisdem prius au-
 ditis indulta; imò sub- & obreptitia fuerit,
 stante etiamnum in vigore suo Conventione
 Martini V. S. P. cum Ordinariis Germanie
 Episcopis inita, de non eximendo quoquam
 monasterio, nisi causa cognita, & vocatis Epi-
 scopis ac aliis, quorum interest: qua cum ob-
 fidem datam à lure Gentium robur obtineat,
 eorq; tendat, ut concessa à Spiritu S. Episcopis
 in universos intra Diceceses eorum degentes
 auctoritas conservetur, & unanimiter sustinet
 S. Ser

S^{ed} Sedes Apostolica, si sapediti Episcopi
 sua per viam defensionis prosequantur ac
 dicent; aut ob defectum intentionis summi
 Pontificis, mandata eiusmodi Apostolica, quae
 insciis, obtenta cum gravissima Episcopatus
 Herbipolensis injuria, nec unquam legitime
 exhibita, non duxerint exequenda. Et
 quibus abunde constat, Celsissimos ac
 Reverendissimos Principes Episcopos
 Herbipolenses fovere intentionem hanc
 datam in Jure adversus Reverendissi-
 mum D. Abbatem & Monasterium
 Vallis speciosae, vulgò Schönthal
 nisi quatenus idem Abbas ac Monaste-
 rium per documenta legitima omni ex-
 ceptione majora, continuamque pos-
 sessionem ab Episcopis Herbipolen-
 sibus non contradictam, docuerint ex-
 ceptionem ab ordinaria Horum ju-
 risdictione.